

+ 385 92 372 1 777 | PON-PET od 08:00 do 17:00 sati, SUB od 08:00 – 13:00 sati | ✉

dobarzivot.net@gmail.com

[Mapa weba](#) [Kontakt](#) [Facebook](#) [Prijava na newsletter](#)



Dobar život

LIFESTYLE PORTAL

[Dobra priča](#) [Zdravlje & Ljepota](#) [Hrana](#) [Dom & Vrt](#) [Kamo ići](#) [Više...](#)

[Početna](#) / [Dobra priča](#) / [Život](#) / HUMOR U HRVATSKOJ (7): Humor u socijalizmu

Objavljeno: 10. rujna 2023.

Ažurirano: 19. rujna, 2023.

HUMOR U HRVATSKOJ (7): Humor u socijalizmu

Vicevi su u svim socijalističkim zemljama bili način kroz koji si je običan puk, ali i onaj intelektualni, davao oduška kako bi lakše prebrodio ta vuna vremena. Naravno, za vic na račun Države, Tita, Partije, JNA i Bratstva i jedinstva dobivalo se najmanje šest mjeseci zatvora. Evo jednog za dvije i pol godine:

“Jugoslavija je osvojila prvo mjesto na svjetskom sajmu cvijeća – a znate li zašto? Uspjela je uzgojiti ljubičicu bijelu od sto kila.”

Dvije i pol godine robije na Golom otoku zbog vica na Titov račun

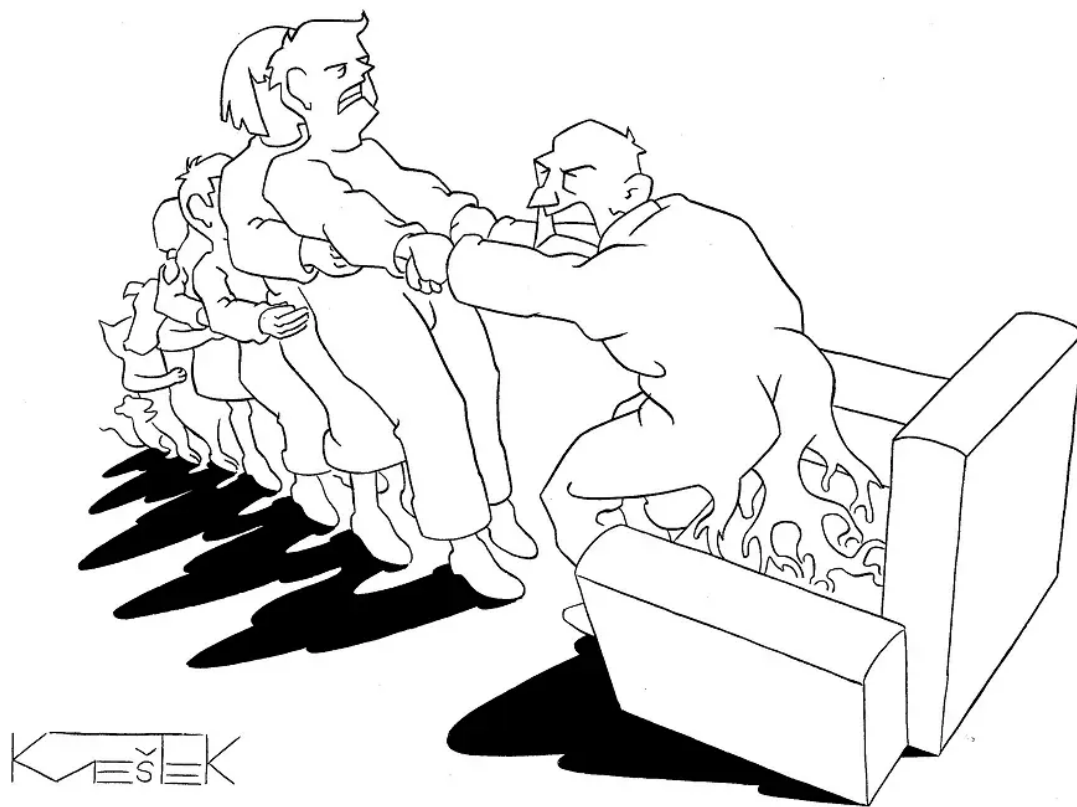
To je vic zbog kojega je 22-godišnja Židovka, novinarka beogradske Politike, Jennie Lebel 1949. godine dobila dvije i pol godine robije na Golom otoku, nakon što ju je agentima Udbe prijavio kolega s kojim je radila.

Ova aluzija na Tita kojega se u nekim pjesmama-odama zvalo "ljubičica bijela", pa je asocijacija bila neizbježna, iako izrečena u formi vica, tretirana je kao djelo protiv naroda i države.

U socijalističkima zemljama ljudi su se na razne načine dovijali kako bi zavarali „stražare revolucije“ da bi mogli širiti istinu, pa evo jedan:

Jedan njemački radnik iz ondašnjeg DDR-a dobiva posao u Sibiru. Svjestan toga da će svu poštu čitati cenzori, on kaže svojim prijateljima: „Uspostavimo kod: ako je pismo koje ćeš dobiti od mene napisano običnom plavom tintom, onda je to istina; ako je napisano crvenom, onda je lažno“. Nakon mjesec dana njegov prijatelj dobiva prvo pismo, napisano plavom tintom : „Sve je divno ovdje: dućani su puni, hrana je divna, stanovi su veliki i topli, kina prikazuju filmove sa Zapada, postoje mnoge zgodne djevojke spremne za vezu. Jedino što nema crvene tinte!“

Jedan od najznačajnijih hrvatskih jezikoslovaca akademik Stjepan Babić, redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, cijeli život sakupljao je političke viceve u vrijeme socijalizma koje je u knjizi *Hrvatski politički vicevi* objavio 1995. godine. Ovdje donosimo neke od onih koji su se u onim vremenima pričali na račun Tita.



Autor: Krešimir Kveštek

Majka

Kad je Tito umro sreo se sa svojom majkom. Raspituje se ona kako je živio.

– Jesi li imao svoju kuću?

– Ne kuću, nego vilu. I ne samo jednu, nego više njih, u Beogradu, na Brijunima, Bugojnu, Splitu, Brdu kod Kranja i u Zagrebu – hvali se Joža.

– A jesi li imao svoja kola?

– Jesam, i to kakva. Mercedes sa šest vrata.

– Onda si imal televizor u boji?

– I televizora u boji, ali to ni niš, to se ne računa, imal sam ja još mnogo vrjednijih stvari.

– E Joža, Joža, a ja sam se stalno bojala da si ti komunist.

Winnetou

Učiteljica pita đake:

– Tko je najveći, najhrabriji i najplemenitiji borac za slobodu svog naroda?

Svi šute, a onda se javi mali Ivica:

– Drug Tito.

– Lijepo si to odgovorio – pohvali ga učiteljica.

Ivica sjedne pokunjene glave i prošapće sebi u bradu:

– Winnetou oprosti, ali karijera je karijera.



Autor: Roko Idžijotić

Klaonica

Zašto Tito nikad nije posjetio Mesnu industriju u Petrinji?

Jer su radnici na klaonici izvjesili natpis: „Tito je naš“.

Ulica

Znaš li da je Tito imao i prije rata svoju ulicu u Zagrebu?

– ?

– *Šloserove stube.*

Ostavina

– *Znaš li zašto su sve karte za Beograd rasprodane? Za vlakove, autobuse i avione.*

– ?

– *Idu Zagorci na ostavinsku raspravu.*

Veselje

Otac i sin kopaju vinograd.

– *Japa, Tito je hmrl – kaže sin.*

Japa:

– *Šuti i kopaj.*

– *Japa, Tito je hmrl – opet će sin.*

Japa šuti i kopa.

– *Japa, Tito je hmrl – sin će već nestrpljivo.*

– *Čkomi i kopaj. Jesam ti rekel: najprije posel, a onda veselje.*

(Objavljeno u knjizi Stjepana Babića „Hrvatski politički vicevi“)

Piše: Dragutin Lončar, novinar publicist i nakladnik, dugogodišnji novinar i urednik u novinskim izdanjima nekadašnje Vjesnikove kuće (Vjesnik, Sedam

dana, Danas, Arena...), a posljednjih četvrt stoljeća samostalni novinski djelatnik te urednik i izdavač Hrvatskog humoristično-satiričkog časopisa "Potepuh".

Drugi članci iz serijala "Humor u Hrvatskoj":

HUMOR U HRVATSKOJ (1): Smijeh je dar bogova

HUMOR U HRVATSKOJ (2): Počeci pisanog humora u Hrvatskoj

HUMOR U HRVATSKOJ (3): Ima li humor mjeru?

HUMOR U HRVATSKOJ (4): Smijeh u politici

HUMOR U HRVATSKOJ (5): Smijeh i filozofija

HUMOR U HRVATSKOJ (6): Govor smijeha ili govor mržnje?

Tekst je objavljen u sklopu projekta "Humor u Hrvatskoj" uz potporu Agencije za elektroničke medije za kvalitetno novinarstvo.



Moglo bi vas zanimati: